

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Qualis stirps, tales rami.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

ſpectantibus fortuna projecit, id ſine ullâ voluptate dimittimus ſtatim, ad rapinam alterius erecti. Simile eſt illud Boëtii.

Nil jam parva videntur;
Sed quaſita vorans, ſœva rapacitas
Alios pandit hiatus.

En imaginem Tantalii. Talis fuit Rufinus ille, Prætorii apud Theodoſium Imperatorem Præfectus, & proditor, de quo Claudianus.

Non Tarſſiacis illum fatiaret arenis
Tempeſtas pretioſa Tagi, non Stagna rubentis
Aurea Pactoli; totumque exhauſerit Hermum,
Ardebit majore ſiti.

Nimirum qui mare bibunt, plus ſitiunt, quia falſum eſt; qui opibus ſe ingurgitant, unâ cupiditatem opum hauriunt. Seneca in Hercule Furente:

Componit opes gazis inhians,
Et congeſto pauper in auro eſt.

Avaro namque opes quàm affluunt, tam effluunt.

Memorable eſt, quod à ſcriptoribus traditur, Semiramidem Aſſyriorum reginam, hanc marmori ſepulchrali ſententiam inſcripſiſſe: *Quicumque Rex penuriam pecuniæ paſſus fuerit; hoc patefacto monumento, quantumque voluerit, accipiet.* Quam inſcriptionem Regibus Aſſyriis vel negligentibus, vel mendacem credentibus, imperio ad Perſas translato, de Dariis unus (quorum plures fuerunt) auri cupiditate ſtimulatus, monumentum effregit, pro pecunia mordaciſſimum convitium reperit. *Niſi vir nequam eſſes, ac nummorum inſatiabilis gurgis: nunquam eò deſcendiſſes; ut cadaverum loculos ſcrutareres.* Unde colligis, quoties deludatur ſitis Avaritiæ.

II. (b) Atque hæc de Tantalò, cuius progenies cum avito ſanguine ſcelera traxit. Libidine, ambitione, diſcordia, odiis inteſtinis, fraudibus, parricidali ferro graſſabantur in ſe mutuo. Nempe malus corvus, malum ovum. Parentum vitia transfunduntur in liberos. In Thyeſte flagitiorum initium inceſtus, inde inſidiæ Atreo paratæ, & fatalis arietis furtiva ablatio, & fuga dolofa. Atreus crudelitatis & perfidiæ monſtrum, immaniſſimus latro, ultionem exegit, naturæ humanæ horreſcendam. Sub ſpecie amicitia, dum fratrem amplectitur, oſculatur, ad cœnam invitatur; pro menſa hoſpitali macellum, pro epulo carnificinam inſtruxit inſandam, à quâ Sol ipſe oculos avertit. Adeò parata eſt ingeniis crudelibus

(b) *Qualis ſtirps, tales rami.*

delibus simulatio; spem vultu serenant, cædes & lanienas pectore co-
quunt. Nulla tam dira feritatis scena est, quàm Iracundia, libidine,
avaritiâ, ambitione, invidiâ, stimulata non instruat. Ægisthus Tantalii
nepos, Thyestis filius adulter & parricida (improbitas est catenata) scele-
ra sceleribus cumulavit; & ipse denique cognato ferro cum adultera,
cecidit Nemesi victima, euntibus in orbem execrandis facinoribus, è pe-
filitenti sanguine profluentibus. De Ægistho Ovidius lib. I. de remed.
amoris.

Quæritur, Ægisthus quare sit factus adulter:

In promptu causa est. desidiosus erat.

Hoc agunt, qui nihil agunt. Ex ignaviâ palude quid aliud, quàm
obscœnum exspectes? De *Oreste*, eiusque similibus Poëtæ dicunt: quod
falso pius & sceleratus eodem, dum paternam cædem & pollutum eius
thorum vindicando, manus violentas intulit matri. Unde jus hoc filio
in parentem? an scelus unum plectendum altero? Profugum per alienas
terras circumegerunt manes, animi malè conscii, quemadmodum Cai-
num olim. Verè Tullius in oratione pro Milone: *Magna vis est con-*
scientia: ut neque timeant, qui nihil commiserint: & pœnam semper ante
oculos versari putent, qui peccaverint. Orestes est agitatus ita furiis, ut
dexteram, quâ parricidium commisit, arrosit & devorârit. Nempe in
quo quis peccat, in eo punitur.

III. Inter Furias etiam mater, quamvis impia, impiè tamen inter-
fecta occurrit armata facibus, incincta colubris Maro 4. *Æncid.*

Aut Agamemnonius scenis agitur Orestes

Armatam facibus matrem, & serpentibus atris

Cùm fugit, ultricésque sedent in limine Diræ.

Elegans locus, & explicatione morali dignus. Orestes immisso
furore percitus ad templum Apollinis, velut ad asylum confugit: nam
per vltices Diras, seu Eumenidas nusquam consistere licebat. Templum
ingredi Furia non audebant (en reverentiam loci sacri, & immunita-
tem) igitur comitæ matris (Clytemnestra) umbrâ, ædem Numinis
obsidebant in vestibulo; denique elapsus Orestes, persequentibus tamen
Diris, Athenas venit in Areopagum ad Judices, quibus nihil sanctius,
nihil incorruptius. Hi cùm sententiis, ut Tullius ait in Miloniana,
variarent (an scilicet condemnarent; an absolverent reum) liberatus est
Oraculo Deæ Minervæ, & sanitati mentis restitutus, cùm jam antè per
sororem Iphigeniam, ad aram Dianæ Tauricæ expiatus fuisset, non ta-
men